

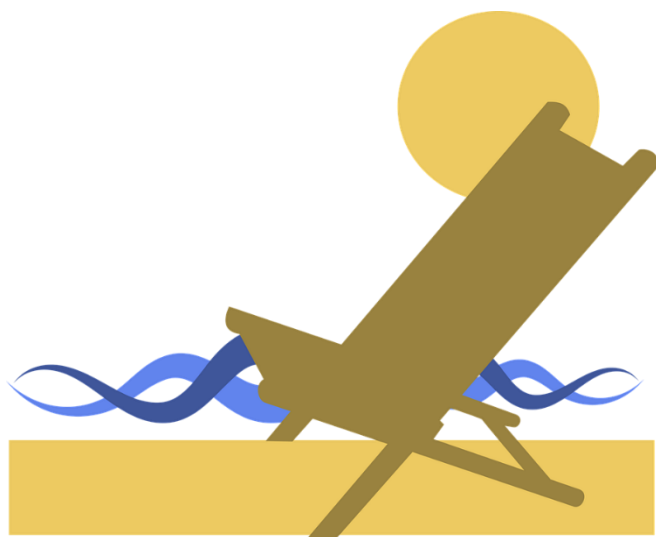
אפשר קצת עקב?

ביקשתם לישב בשלוה? יכול להיות שתיענו בשלילה.
מי מחליט?

בטוח לא אתם. אתם רק יכולים "לזרום" עם התשובה ולהאמין
שהיא לטובתכם, כי אחרי הכל, אף פעם לא תוכלו לדעת מה היה
יכול להיות במקום.

אז ביקשתם לישב בשלוה. סבלנות.
יכול להיות שתצטרכו לחכות עוד יום. שבוע. חודש. שנה.
לפעמים גם כל החיים! אחרי הכל, יכול להיות שכל הסבל
שסבלתם כאן בעולם הזה, הוא רק בשביל שתקבלו את אותה
שלוה בכמויות, שם, בעולם הבא...

וכך אנו קוראים בפרשת וישב: "וישב יעקב בארץ מגורי אביו..."
(בראשית לז, א)

כותב רש"י - "ביקש יעקב לישב
בשלוה, קפץ עליו רוגזו של
יוסף. צדיקים מבקשים לישב
בשלוה, אומר הקב"ה: לא דיין
לצדיקים מה שמתוקן להם
לעולם הבא, אלא שמבקשים
לישב בשלוה בעולם הזה".

אחז בפה ואחז בלב

רק לא את אלה שמעמידים פנים!
משחקים איתך ב"דלת מסתובבת".
אומרים משהו אחד ומתכוונים למשהו אחר...
מה שנקרא בעברית "אחד בפה ואחד בלב".

תהיו כבר אמיתיים!
עם עצמכם. עם החברים שלכם. עם המשפחה שלכם...

אם "יושב לכם משהו בפנים" אז תגידו. ישר לפנים!
לפחות ככה, זה שמולכם ידע בדיוק מה אתם חושבים עליו ואולי
ינסה לשנות מצב זה.
וכך אנו קוראים בפרשת וישב, על אחי יוסף, שעקב חלומותיו
"לא יכלו דברו לשלום" (בראשית לז, ד)
כותב רש"י - "מתוך גנותם למדנו שבחם, שלא דברו אחת בפה
ואחת בלב".

מצב חכם

מסתבר שיש גם אנשים חכמים.

במקום להתעצבן על משהו או מישהו, הם מנתחים את המצב ופותרים אותו בצורה שבה כל צד יוצא מנצח ואף אחד לא מפסיד. בטח שלא הם.

הם אולי נראים כאלה "פרווה", "לא יוצאים מגדרם, לא דופקים על השולחן ומאיימים, אבל האמינו לי, בסוף הם צוחקים עם כולם ועל כולם.

וכך אנו קוראים בפרשת וישב על פוטיפר ששומע מאשתו מה עשה לה יוסף "וַיְהִי כִשְׁמַע אֲדֹנָיו אֶת דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדְּךָ וַיַּחַר אָפוֹ" (בראשית לט, יט)

כותב הספורנו: "ויחר אפו. על שהתרעמה מפני שהביא לה איש עברי לצחק בה, כי אמנם לא חרה אפו על יוסף בזה, שהאמין יותר לדברי יוסף, אבל נתנו בבית הסהר להראות שהאמין לה לכבודה, ונשתמש ביוסף בבית הסהר, כאמרו "ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם" (להלן מ, ד)